жовтень 2009
October 2009

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ

РІК XXXXIX ЖОВТЕНЬ Ч.9
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@sympatico.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXIX OCTOBER No.9

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

2 Свято Книжки .... Literary Month

6 Духовність .... Spirituality

10 Жіночі Постаті .... Women of Influence

11 Із світу .... Around the World

12 Мистецтво .... About the Arts

14 Поезія .... Poetry

16 Вісті з централі .... News from the National Office

18 Нашим найменшим .... Children

20 Громадська хроніка .... Community Events

28 Квіти Незабутнім .... In Memoriam

31 Пресовий Фонд .... Press Fund

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

На обкладинці:
"Жінка" -
С. Головач-Деберій

Front cover:
"Woman" -
C. Holovchak-Debarry

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's
Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013

E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Редакційна Editorial

Слава Ісусу Христу!

В місяці жовтні коли відзначуємо Свято Книжки звернім особлиу увагу на жіночий рух і рівночасно на вклад жіноцтва в літературну скарбницю нашого народу. Із залишків довголітніх пересудів меншевартість жінки, літературні праці виконанні талановитими жінками були неоціненні і легковаженні та дискредитованні як "цікаві і забавні дурнички". В дійсності прокрадалися жінки в ділянку духовної творчости довгими століттями.

І помимо різних труднощів, які жінки переносили в різних життєвих відтинках, сьогодні маємо золотий скарб жіночої літератури, який одночасно приносить нам радість і печаль. В їх словах знаходимо їх страждання, їх жалі, їх боротьбу за волю народу, їх жіночу ніжність і їх життєву радість. Які ми багаті словом цих надзвичайних, розумних, далекоглядних жінок, які дали наступним покіллінням приклад до наслідування. Не можна було б уявити собі українську літературну без вкладу таких визначних письменниць як Леся Українка, Олена Теліга, Ольга Кобилянська, Марія Маркович і багато більше тодішних і сучасних героїнь пера.

В цьому числі журналу подаємо опис про "Видатні постаті української літератури", а зокрема про Івана Котляревського, першого українця, який користався українською мовою. Цей опис знаходиться в І-му томі книжок "Нариси історії з української культури" видано Союзом Українок Канади в 1984 Це видання являється як чудова збірка життєписів видатних українських письменників творчів різного жандру. Велика кількість із них, це жіночі постаті яких славимо як героїні українського народу. Автори багатьох із цих статтей це наші заслуженні і достойні - Наталія Когуська і бл. пам. Савеля Стечишин.

Важлива роль жінки в сучасну пору, в усіх ділянках нашого життя, продовжує незмінна від того часу коли Тарас Шевченко в своїх творах виявив велику надію на жінку такими словами:

"І ти слова його живії
Вживую душу прийняла,
І на торжища і в чертоги
Живого, Істинного Бога
Ти слово правди понесла".

The month of October is dedicated to the celebration of literature, to the realization of the vast and vitally important role that books play in our lives. Indeed, books have, and continue to define the characteristics of a nation and its people. In this vein, books have provided us with a historical perspective on the role of women in the history of all nations, and specifically in the history of Ukraine. They portray the struggles women endured as they sought recognition in the literary world. A tremendous amount of effort had to be put forth towards the realization that their contribution as writers and poets was of equal value and importance.

As we celebrate women and their contribution to the field of literary endeavours, we highly recommend the trilogy of books "Essays from the History of Ukrainian Culture" published by the Ukrainian Women's Association of Canada in 1984.

This bilingual publication features brief essays that provide an overview of the struggles for recognition endured by the women writers, their vast accomplishments and contributions to literature and the development of our nation, as well as other cultural areas. In this issue of Promin we have chosen to feature the section "Luminaries of Ukrainian Literature". Many of these essays were written by our very own highly esteemed contemporary writers Natalia Kohuska and (blessed memory) Savela Stechishin.

We urge you to make time in your lives to read, to discover the wonders that are enclosed within the binding of a book, providing the reader with access to information, to knowledge on various topics and vital information on our historical and cultural heritage.

Орися Сушко

Свято Книжки

Книга розкриває перед нами сторінки минулого, знайомить нас з життям сучасних народів та одиниць, дає нам візії майбутнього як його собі уявляють великі письменники-пророки.

Вже стародавні народи тисячі літ перед народженням Христа робили різні записи та мали для цього свої, властиві їм знаки.

Перше записували їх на черепицях (вавилоняни, асирійці), на пальмових листках (індуси), на папірусах (египтяни, греки та римляни), а пізніше, у 2-му столітті перед Христом на пергамені і тоді вже звязували їх у книжки. Книга може бути мірилом культури дотичного народу.

У стародавній Римській Імперії переписували книги численні раби-писарі під диктант, так що деякі книги мали і 1000 примірників.

У середньовіччю монастирі вславилися переписуванням книг, особливо релігійного змісту. З винайденням паперу (у 14-му столітті) та друку (1440-го року) книги ширяться по цілому світі, знаходять собі місце у кожного народу, у кожній хаті.

У нашому столітті винаходу атомової енергії та нечуваного розвитку матеріяльного добробуту ширших мас грозить занепад духової культури, виразом якої є книжка.

Хай же цей символ духової культури - книга - стоїть серед нас українців і далі так високо, як стояв серед нашого народу на протязі його довголітньої тяжкої історичної боротьби, - за княжої доби, доби Івана Мазепи та за новітньої історії боротьби за українську державу.

Розкриймо широко двері наших модерних хат та помешкань перед книгою і знайдім у нашій хаті, попри радіо, телевізію й інші модерні здобутки культури, відповідне місце і для поличок на книжки. Поставмо символ духової культури - нашу книгу - на почесному місці в хаті. Як нема української хати без святих образів, так хай не буде української хати без книжок.

Ганна Янішевська

Хороша книга - яскравіше зірки сяє.

Золото добувають із землі, а знання - з книги.

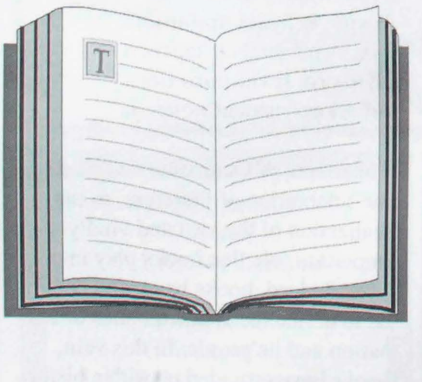

Прочитав добру книгу - зустрівся з другом.

Видатні постаті
української літератури

Наталя Когуська

Впродовж історії, Українська література зазнала багато перешкод і різногороду натисків від керуючих влад, які домінували українське національне життя. Від часу Котляревського українська література зазнала багато блискучих письменників з чудовими талантами. Котляревський був перший українець, який користався українською мовою. До того часу книжки була написані в літературні мові того дня, тобто, в старославлянській мові.

Після Котляревського інші письменники ішли його слідами. Опис про них може прочитати в першому томі "Нариси історії з української культури", видання Союзу Українок Канади в 1984 р. В чьому числі журналу подаємо біографію Котляревского, і пропонуємо Вам прочитати про всіх інших в згаданому томі цих книжок. Їх можна набути в централі Союзу. (Ред.)

ІВАН КОТЛЯРЕВСЬКИЙ

Українська література впродовж свого історичного шляху зазнавала багато перешкод, утисків і переслідувань зі сторони панівної влади над українським національним життям. Помимо того вона здобула собі рівне місце між передовими літературами світу. Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко, піднеслись у своїй творчості до вселюдських тем та ідеалів. Багато славних імен і небуденних талантів дала нам історія українського письменства, коли числити лише від доби Іван Котляревського. Він перший почав писати чисто українською мовою.

Іван Котляревський (1769-1838) народився в місті Полтаві, в центрі Полтавської губенії в Україні. Батько його Петро Котляревський вуб дворянином (шляхтичем) і працював у полтавському магістраті.

Початковою школою Івана Котляаревськoго була школа в місцевого дяка. Опісля він учився в Катеринославській семінарії. Був він там вісім років, одначе цієї школи не закінчив. Ще в семінарії він почав проявляти поетичний талант, і товариші за це прозвали його "ритмачем".

Не скінчивши цієї школич Іван Котляревський пішов працювати корепетитором (приватним учителем) на село до багатих дворянських домів. Діти таких панських багатих родин замість ходити до школи вчилися вдома, і для них наймали приватного вчителя. І тут, на селі, Іван Котляревський наблизився до селянства, ходив з хлопцями на вечерниці, на "досвітки", записував народні пісні, приказки, пізнавав звичаї і взагалі побут селян. Тут він і полюбув чисту народню мову.

1796 р. він вступив до війська, і на війні (Росії з Туреччиною) відзначився хоробрістю. Котляревський повернувся до Полтави, і тут став настоятелем інституту для дворянських дітей.

Доба, в якій формувався світогляд Івана Котляревського, зазнавала великих реформ. 1775 року, коли йому було п'ять років, вийшов наказ цариці Катерини ІІ зруйнувати Запорізьку Січ. Вслід за тим, 1781 року, настав стан кріпацтва на лівобережжі України під російською займанщиною. Український народ там було поділено на два табори - військові старшини і дворяни, що були нагороджені землями й цілими селами, а селянство поневолили панщиною. (Так звана "крепостная зависимость" - така сама, що вже довгий час була на правобережжі України під польською займанщиною). А там у народі ще надто свіжою була пам'ять козацьких вольностей та невмирущою слава лицарська. Усе це дуже добре знав і розумів Іван Котляревський.

Перший твір, що його написав Іван Котляревський (а це твір вийшов друком 1798 року) називається "Енеїда". Це віршована з гумористичною закраскою поема. Тему до неї автор запозичив у римського поета Віргілія, але в суті речі він дав у ній широкі

образи тогочасного побуту, дав характеристику запорозького козака в постаті героя Енея, який по скасувані Запорозької Січі 1775 року бурлакує по світі, зазнає різних пригод, про які розповідає з гумором. Поет таким способом розкриває ті суспільні й політичні відносини, що наростали в тодішній російській імперії. Та найсильніший відгомін викликав цей твір тим, що був написаний такою щиронародньою мовою - в дусі козацького епосу, що ним зачитувалися всі - і дворяни, і кріпаки. Це була перша українська книжка народньою мовою.

Крім "Енеїди" написав Котляревський ще дві п'єси (бо сам він також дуже любив театр), а саме "Наталку-Полтавку" та "Москаля чарівника", що дали початок українській новітній драматурі, а втім самі вони й досі не втратили свого чару, - то ж їх залюбки ставлять на українських сценах.

Selected Luminaries *of Ukrainian Literature*

Natalia Kohuska

IVAN KOTLIAREVSKY

In the course of history, Ukrainian literature has known many obstacles, pressures and oppression from the ruling classes which dominated Ukrainian national life. In with other outstanding world literatures, Taras Shevchenko, Lesia Ukrainka, and Ivan Franko treated universally significant themes and ideals in their writing. From the time of Kotliarevsky alone, Ukrainian literature has produced a number of illustrious names and extraordinary talents. Kotliarevsky was the first Ukrainian author to use his native language when writing. Until then, books had been written in the literary language of the day, that is, in what was essentially Old Church Slavonic.

There were numerous others following in Kotliarevsky's footsteps. This synopsis can be found in volume I of the trilogy of books "Essays from the History of Ukrainian Culture" published by the UWAC in 1984. We are reprinting the biography of Ivan Kotliarevsky and suggest you learn about the others by reading about them in this excellent publication. The books are available from the National UWAC office. [ED.}

Ivan Kotliarevsky was born in 1769 in the city of Poltava, the capital of the province of Poltava, in Ukraine. His father, Petro Kotliarevsky, was a nobleman, who worked as a government official in the courts of Poltava.

Ivan Kotliarevsky's first schooling was administered by the local church cantor. He then went to the Seminary of Katerinoslav. Although he studied there for eight years, he did not graduate from this school. While at the Seminary he began to demonstrate a talent for writing poetry and his friends nicknamed him the "rhythm-maker".

Kotliarevsky subsequently began tutoring the children of wealthy noblemen in various villages. In those days the children of wealthy families were educated at home rather than being sent to school. In these villages Ivan Kotliarevsky became acquainted with the ordinary Ukrainian peasant - he would go out with the "boys" to the "Vechornytsi" or "Dosvitky" (working bees combined with partying which were organized by the village young people in fall and winter); he recorded folk songs, and proverbs; he became familiar with the customs and way of life of the peasants. Here also, he learned to love the vernacular idiom.

In 1796, he joined the army and fought in Russia's war with Turkey. He was commended for bravery. After the war, Kotliarevsky returned to Poltava and became headmaster at an institute for students from upper-class families.

Ivan Kotliarevsky's outlook upon the world was shaped by the many reforms which were introduced during his lifetime. In 1775, when he was five years old, Catherine the II issued an edict to destroy the Zaporozhian Sich. As a result, in 1781 serfdom was introduced to the Ukrainian lands under Russian domination on the left bank of the Dnieper. There, Ukrainians were divided into two camps: army officers and noblemen, on the one hand, (who were given tracts of land and entire villages) and the peasants, on the other hand, (who were subjugated by these overlords). (This was the so-called "krepostnaya zavysymost" which had already been in place for a long time on the right bank of the Dnieper under Polish domination.) On the left bank, the memory of Cossack freedom and glorious chivalry was still fresh. All of this was well understood by Ivan Kotliarevsky, and although he himself belonged to the upper class, Kotliarevsky was deeply sympathetic to the plight of the enslaved peasants.

Kotliarevsky's first work (which appeared in print in 1798) is entitled Enejida (Aeneid). It is a versified poem tinged with humour. Its theme was borrowed from the Roman poet, Virgil, but essentially, it presents a panorama of the everyday life of Kotliarevsky's time. In the figure of the hero, Aeneas, Kotliarevsky described the quintessential Zaporozhian Cossack who, after the destruction of the Sich in 1775, wanders about like a vagabond and has numerous adventures. These are humorously related by the author. Thus, the poet reveals the social and political relations which were then developing in the Russian Empire. And the great effect of this work on its readers was due to the purity of the vernacular idiom in which it was written. In the manner of the Cossack epos, this work was read and enjoyed by all Ukrainians, noblemen and serfs alike. Aeneid was the first Ukrainian book written in the vernacular.
Besides Aeneid, Kotliarevsky wrote two plays (he himself greatly loved the theatre) - Natalka Poltavka and Moskal Charivnyk (The Muscovite Magician), which marked the beginning of modern Ukrainian drama. They have not lost their appeal and are staged even today.

Books in History

For many centuries, books have been emblems of our culture and regarded as one of the defining characteristics of developed civilizations. They have been symbolically central to many religions and they have been identified with learning and sound moral virtues. They have been signs, or even manifestations, of power and magic Shakespeare's Prospero, whose library was 'dukedom large enough', was to be overthrown by seizing and destroying his books; Marlowe's Faustus would burn his books as a last desperate measure to save himself from damnation. The need to control the dangerous potential of this key medium of communication and information has exercised the minds of many political rulers, who have supported the approach taken in Ray Bradbury's Fahrenheit 431; contentious books should be suppressed or destroyed. The coming of the book, and its subsequent spread to mass markets, has brought entertainment, education, political change, and spiritual or intellectual development to millions of people over the centuries. An eleventh-century mosaic (opposite) still surviving on the walls of St. Sophia in Istanbul, depicting Christ flanked by the Emperor Constantine IX and his wife, nicely summarizes the veneration and respect in which the book, and the idea of the book, has been held over many ages. The Emperor holds a bag of money, while Christ holds a book.

Books are also tremendously familiar objects, and easy to find. New ones are being produced all the time, and our libraries and bookshops are full of them, providing access to information, knowledge and cultural heritage. As historical artifacts go, they are still relatively cheap to acquire and abundant in supply. A nineteenth-century book, or even a seventeenth-century one, in sound contemporary condition, can often be bought for a clock, or a picture, or some other household object of comparable date. It is not hard to obtain permission within our extensive networks of research and historic libraries to be able to hold, examine and study books of all periods.

Despite all this, we are now living through a time of great change in which the status and future of the book is increasingly questioned. The death of the book has been in the air for some time, as a consequence of the communications revolution brought about by new technology. The advent of the Internet is widely and rightly identified as one of those great watersheds, like the invention of printing or the mechanization of industry, which affect the way people live and think. Other new communica-

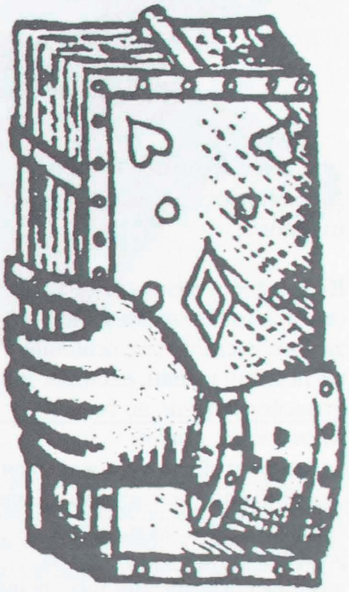

tion media, like radio and television, have come along and established a comfortable coexistence alongside books, but the Internet has greater potential to supplant, rather than supplement, the primacy of print on paper as the preferred method of transmitting texts from one person to another, whether it be for work or pleasure.

The death of the book is resisted and denied at least as much as it is forecast, partly on the grounds of empirical observation and partly on more sentimental ones. People like books and many current users of such a familiar and trusted part of the fabric of life are instinctively hostile to the notion that they may become less necessary. More concretely, it is rightly observed that we are still seeing a steady increase in the numbers of books published and purchased year on year. The death of the book could be like the paperless office, a false prophecy which will not come to be.

Не жартуйте з дияволом!

Веселе свято хелловін, виявляється, має сатанинське підґрунтя.

Напередодні римо-католицького свята Всіх святих мало не ціле західне суспільство, особливо англомовні країни, охоплює дивна атмосфера: люди, до того, здавалося б, цілком благопристойні, наряджаються у бридкий одяг, натягують маски потвор, упирів, бісів, мерців, роблять із гарбузів опудала, запалюючи всередині них свічки, і так із криками й вересками, танцюючи дикі танці, ходять від хати до хати, вимагаючи почастунку. Це - хелловін, просто розвага, просто своєрідний карнавал, просто «відірватись по повній програмі», ну що ж тут такого? Декілька років тому це свято нестримних веселощів стало проникат й до нас, переважно в студентське середовище. Та, виявляється, хелловін - не що інше як свято нечистої сили.

У перші століття нашої ери Британські острови й частину теперішньої Франції населяли кельти. Коли вони були ще язичниками, то поклонялися багатьом богам, зокрема богові смерті й темряви хамхаїну. Новий рік вони святкували з настанням холодів - у ніч із 31 жовтня на 1 листопада, що символізувало смерть природи. Це свято було приречено Самхаїну. Напередодні друїди (кельтські жерці) обходили всі помешкання, гасили домашні вогні та громадські багаття. А у свято запалювали велетенські кострища, на яких вчиняли жертви князю темряви, повелителю смерті. Давні кельти вірили, що коли Самхаїна вдається вдовольнити, то він відпускає душі померлих побачитися цієї ночі з живими родичами, але для цього живим треба переодягнутися в мертвих. Звідси й звичай рядитися скелетами, вовкулаками, русалками... Звідси й звичай із гарбуза - а в давнину і з інших овочів - виготовляти подобу черепа, у який вставляти свічку. Звідси й звичай ходити оселями, вимагаючи гостинців, - бо померлих треба задобрювати, аби вони не накоїли біди.

Германські племена англи і сакси завоювали більшість кельтських земель, усі прийняли Християнство, зникли друїди. Але, як і в нас на Русі-Україні, пережитків азичництва залишилося доволі, серед них і свято на честь бога смерті. Щоб викорінити це зло, Церква в тих краях установила на цей день християнське торжество Всіх святих (у нас, у Східній Церкві, Всіх святих припадає на першу неділю після Трійці). Проте це не мало достатнього успіху: марновірні люди, під'юджені бісами, знущалися з християнського празника, переслідували тих справжніх християн, котрі не брали участі в мракобіссі. Ба більше: саму назву християнського свята Хелловін, що первісно означало - канун дня Всіх святих, темний люд переніс на вшанування Самхаїна, тобто сатани.

Звісно, з часів раннього середньовіччя до наших днів багато чого змінилося. Вже ніхто не прикликає Самхаїна, страшне язичницьке свято перетворилося на празник веселощів. Але чи не присутній він при цьому, отой князь **Тьми?** Присутній. За інформацією Американської Православної Церкви, сатаністи всіх мастей, різношерсті маги і чародії виходять тієї ночі не просто порозважатись, а вшанувати сатану. Почастішали моторошні звістки про ритуальні людські жертвоприношення: викрадених дітей і християнських священиків убивають саме у веселе свято хелловін.

Останніми роками хелловін із дехристиянізованої суперліберальної Європи й Америки став проникати й до нас, у країну, яка ще не одужала після більшовицької дехристиянізації. Чи ж мало нам слов'янських язичницьких пережитків - усіх тих ворожінь на Андрія і вогнищ на Івана? Що під виглядом розваги

з'явилося на студентських дискотеках і в елітарних ресторанах у ніч на Всіх святих? Диявола не треба кликати на ім'я, він сам покваплться туди, звідки проганяють Бога.

...На ранок настає день Всіх святих. Це празник Римсько-Католицької Церкви, але серед них є багато угодників Божих, яких вшановує і Православна Церква. Ті, хто розважався цілу ніч, не йдуть ні до православного храму, ні до католицького, - відсипаються. Хто ж переміг цього разу в їхніх душах?

Віктор Гребенюк
30 жовтня 2007 р.
Українська Православна Церква Київський Патріархат:
Офіційний веб-сайт
www.cerkva.info

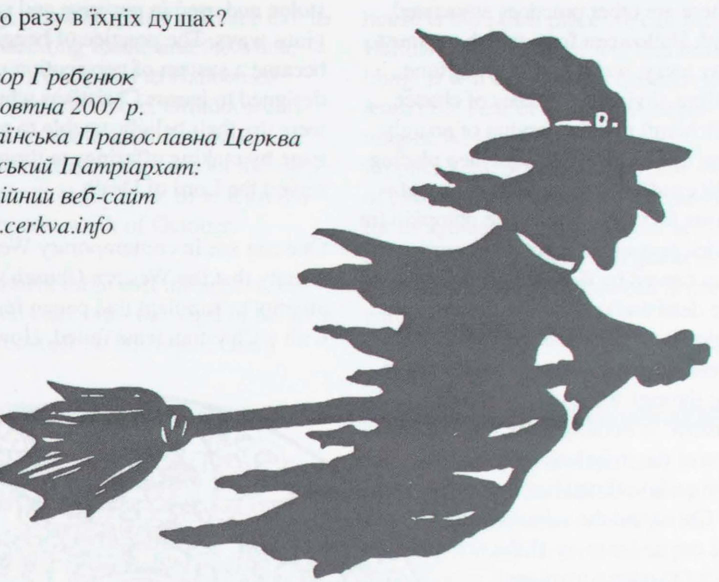

Hallowe'en

By Bishop Alexander (Mileant), of Blessed Memory

It is that time of the year when the secular society in which we live is preparing for the festival of Halloween. Many do not know its spiritual roots and history, and why it contradicts the teachings of the Church. The feast of Halloween began in pre-Christian times among the Celtic peoples of Great Britain, Ireland and northern France. These pagan people believed that life was born from death. Therefore they celebrated the beginning of the "new year" in the fall (on the eve of October 31 and into the day of November 1) when, as they believed, the season of cold, darkness, decay and death began. A certain deity whom they called Samhain was believed by the Celts to be the Prince of Death and it was he whom they honored at their New Year's festival.

From an Orthodox Christian point of view, we can see many diabolical beliefs and practices associated with this feast, which have endured to this time. On the eve of the New Year's festival, the Druids, who were the priests of the Celtic cult, instructed their people to extinguish all hearth fires and lights. On the evening of the festival, a huge bonfire built from oak branches was ignited (oak was regarded by the Celts as sacred). Upon this fire sacrifices were burned as an offering, in order to appease and cajole Samhain, the Prince of Death. It was also believed that Samhain, being pleased by the offerings, allowed the souls of the dead to return to their homes for a festal visit on this day. It is from this belief that the practice of wandering about in the dark, dressed up in costumes imitating ghosts, witches, hobgoblins, fairies, etc. came about. The living entered into fellowship and communion with the dead by what was, and still is, a ritual act of imitation, through costume and the activity of wandering around in the dark of night, as the souls of the dead were believed to wander.

The dialogue of trick or treat is also an integral part of this system of beliefs and practices. It was believed that the souls of the dead who had entered into the world of darkness, decay and death, and therefore into total communion with and submission to Samhain, bore the affliction of great hunger on their festal visit. Out of this grew the practice of begging, which was also a ritual enactment and imitation of what the Celts believed to be the activities of the souls of the dead on their festal visit. Associated with this is the still further implication that if the souls of the dead and their imitators were not appeased with "treats," i.e. offerings, then the wrath and anger of Samhain would be unleashed through a system of "tricks," i.e. curses. Such is the true meaning of this pagan feast. It is then evident that for an Orthodox Christian participation at any level is impossible and idolatrous, resulting in a genuine betrayal of God and Church. If we participate in the ritual activity of imitating the dead and wandering in the dark asking for treats or offering them to children, we then have willfully sought fellowship with the dead, whose Lord is not Samhain, but rather Satan. It is to Satan then that these treats are offered, not to children.

There are other practices associated with Halloween from which we must stay away, such as sorcery, fortune telling, divination, games of chance, witchcraft and the carving of an ugly face upon a pumpkin and then placing a lit candle within making it the infamous Jack O'Lantern. The pumpkin (in older days other vegetables were used) was carved by the Celts in imitation of the dead and used to convey the new light (from the sacred oak fire) to the home where the lantern was left burning through the night. This "holy lantern" is nothing more than an imitation of the truly holy votive light (lampada) offered before an icon of Christ and the saints. Even the use and display of the Jack O'Lantern involves participation in this "death" festival honoring Satan.

The Holy Fathers of the first millennium (a time when the Church was one and strictly Orthodox) counteracted this Celtic pagan feast by introducing the Feast of All Saints. It is from this that the term Halloween developed. The word Halloween has its roots in the Old English of All Hallow E'en, i.e. the Eve commemorating all those who were hallowed (sanctified). Unfortunately, either due to a lack of knowledge or understanding, the Celtic pagan feast being celebrated on the same day as the Christian feast of All Saints (in western Christiandom) came to be known as Halloween.

The people who remained pagan and therefore anti-Christian reacted to the Church's attempt to supplant their festival by celebrating this evening with increased fervor. Many of these practices involved desecration and mockery of the Church's reverence for Holy Relics. Holy things, such as crosses and the Reserved Sacrament, were stolen and used in perverse and sacreligious ways. The practice of begging became a system of persecution designed to harass Christians who were, by their beliefs, unable to pa rticipate by making offerings to those who served the Lord of Death.

One can see in contemporary Western society that the Western Church's attempt to supplant this pagan festival with a Christian feast failed. How then did something that is so obviously contradictory to the Holy Orthodox faith gain such acceptance among Christian people?

The answer is spiritual apathy and listlessness, which are the spiritual roots of atheism and turning away from God. Today's society urges that Halloween and other such festivities, notwithstanding their apparent pagan and idolatrous origin, are nonetheless harmless and of no consequence. Upon closer consideration, these pagan festivals are the source of destruction of any kind of spiritual foundation and lead to disbelief and outright atheism.

Halloween undermines the very basis of the Church, which was founded on the blood of martyrs who had refused, by giving up their lives, to partake in any form of idolatry.

The holy Church must take a firm stand in counteracting any such (pagan) events. Christ taught us that God is the judge in all our actions and beliefs and that we are either FOR GOD or AGAINST GOD. There is no neutral or middle of the road approach.

Today we witness a revival of satanist cults; we hear of satanic services conducted on Halloween night. Children are kidnapped by satanists for their ritualistic sacrifices. Orthodox clergy are ritualistically killed, as has happened more than once in California. Everywhere Satan reaches out to ensnare as many innocent people as possible. The newsstands are filled with material on spiritualism, supernatural phenomena, seances, prophesies and all kinds of demonically inspired works. These works all serve Satan, for they are not the fruit of the Holy Spirit, but the fruit of the spirit of this world.

Halloween is NOT a Kid's Holiday! It is the most solemn day for witches, warlocks and demon worshipers all over the world in which they attempt to disrupt the Christian's prayerful Vigil for All Saints (according to the Latin calendar). With all these evil powers manifesting themselves on this evening, what are we thinking when we send our children out into the night, much less disguise them as little demons, goblins, witches and aliens?

Trick or treating must be strictly avoided. At best, it teaches our children to beg or threaten for candy; at worst, it is dangerous and reenacts satanic cult practices of the past.

We also need to avoid any sort of Halloween party or celebration as well as decorations in our homes. If our children attend schools that hold such parties, no matter what the day, they must not participate.

Today, schools openly embrace evil as an interesting theme and the whole month is dedicated to Halloween activities. Therefore, Orthodox children who are not home schooled should be kept out of school during the month of October, or at least during the last week of October.

To combat these evil influences, the Church celebrates the Vigil of St. John of Kronstadt on this night. God's house is the safest place we can be. Halloween is a time of fear and trembling. It will not hurt our children to learn this. Fear of God is the beginning of Wisdom, said the Holy Prophet King Solomon (Pr 9:10). Fear of evil is natural and a good protection for us against all assaults. Fear is vital for our salvation. Fear will guard us against Antichrist. Halloween is not a game.

ABOUT BISHOP ALEXANDER (MILEANT)

author of the preceding article

The late Bishop Alexander was born Alexander Vasilievich Mileant in Odessa in 1938. During the Second World War his father disappeared at the front, and his family, fleeing the Bolsheviks, went to the West. They lived in Prague, in Rome, and finally in Buenos Aires, where the young Alexander received his primary education and then completed a seven-year electro-technical school. He worked as a machine draftsman for several companies. He then enrolled in Buenos Aires University.

From the age of 8, Alexander served as an altar boy under Archbishop Panteleimon, then under Archbishop Afanassy, who took him under his wing and gave him three years of formal theological training. Vladyka Afanassy possessed a great theological library. Wishing to read the works of the Holy Fathers in the original, Alexander first learned modern Greek, then ancient Greek.

At the end of 1963, Alexander enrolled at Holy Trinity Seminary in Jordanville, which he graduated with a Bachelor's Degree in Theology in 1967. A year earlier, Archbishop Averky (Taushev, +1976) ordained him to the deaconate, and during Great Lent, Metropolitan Philaret (Voznesensky, +1985) of blessed memory ordained him to the priesthood and sent to Protection of the Holy Virgin Russian Orthodox Church in Los Angeles, where he served as rector for 31 years. From 1971-1985, Fr Alexander led several youth pilgrimages to Greece and the Holy Land.

While spiritually nourishing his flock, Fr Alexander continued his scientific education, receiving a Bachelor's Degree in Electronics in 1978, then a Master's Degree in Electronics, and finally, in 1983, an Engineer's Degree from the University of Southern California in Communications. He worked in the Jet Propulsion Laboratory of NASA. His lay work enabled Fr Alexander to become an expert in computers, which in turn helped him publish numerous missionary pamphlets which enjoyed great popularity in Russia and abroad. Today there are over 300 brochures published in Russian, English and Spanish on Orthodox Christianity.

In 1995, Protopriest Alexander was tonsured to the monkhood in Holy Trinity Monastery and given the name Alexander in honor of Holy Martyr Archbishop Alexander of Kharkov, who died in prison in 1939 (until then, Fr Alexander bore the name of St Alexander Nevsky). On May 28, 1998, Archimandrite Alexander was consecrated a bishop at the Synodal Cathedral in New York and appointed Ruling Bishop of Buenos Aires and South America.

He reposed in the Lord on September 13, 2005 after a heroic and purifying struggle with cancer. Bishop Alexander's tremendous missionary efforts and great accessibility are remembered by all who knew and loved him.

May his memory be eternal!

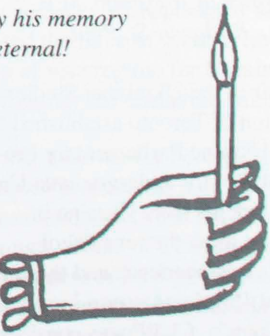

Жіночі Постаті
Women of Influence

MP Joy Smith Welcomes Ukrainian Intern

Office of Joy Smith, M.P.
Kildonan-St. Paul

The Chair of the Ukrainian Studies Foundation of Toronto established the Canada-Ukraine Parliamentary Program (CUPP) for undergraduate University students from Ukraine in 1990/91 to mark the renewal of Ukraine's independence and the centennial of Ukrainian group-immigration to Canada. CUPP was considered to be a helpful way of sharing with Ukrainian students the precepts of the Rule of Law as practiced in Canada. It gives students an opportunity to work and study in the Canadian Parliament.

The more students participate in such programs and the more open our Parliament is to them, the better relations and mutual understanding will become between our countries.

Undergraduate university students from Ukraine apply for scholarships to live abroad, study, get to know Canadians and immerse themselves in a foreign culture. They are selected on the basis of academic excellence, knowledge of the English or French languages, and an interest in the Canadian parliamentary system of government.

I have already had three interns from Ukraine, with different backgrounds and from different parts of Ukraine, and I can say that they have done an excellent job in my office.

Maria Grynevych, from Kiev, has become the fourth Ukrainian intern to come to my office. She has graduated from Borys Hrynchenko Kyiv municipal pedagogical university with a Master's degree in Art Education. Her scientific interest was in the field of media education that was included as the part of the school program in Canada. She discovered that Canada has significant experience in cooperation of Canadian society and local authorities for developing effective public policy. This has upgraded her research interests to the legislative and political level.

Maria's interests have been expanded to such issues as bilingualism, separatism and minority policy, analyzing them from the position of Ukrainian perspectives of solving the same problems. She now does three parallel researches connected to Canada. This is an example of how being an intern in the Parliament is a great chance for her to explore "on the ground" the issues that she is interested in.

Canada-Ukraine Parliamentary Program is intended to give Ukraine's future generation and its future leaders, the opportunity to observe the operation of a democratic government and market economy at work, first hand, by living, observing and studying in the Canadian capital. When CUPP alumni will be in a position to assume leadership in their society and in their country, we will witness the benefits they received from being interns for Canadian Members of Parliament.

We can hope that those well-educated, hard working and truly patriotic young people will have chance to make the positive impact on development of their country.

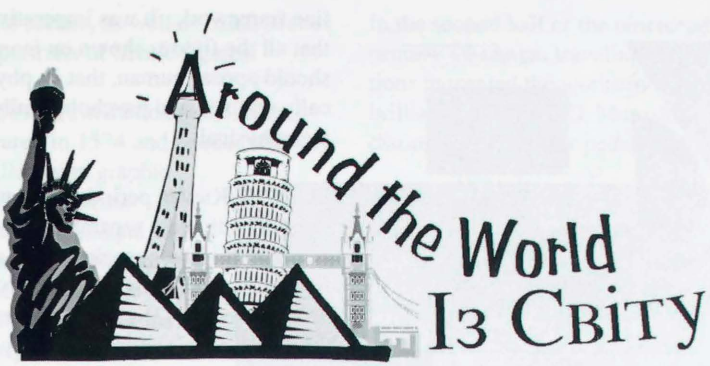

Україна та Канада підписали «Дорожню карту українсько-канадських відносин»

Foreign Affairs Ministers signed «Road Map of Ukraine-Canada relations»

24 вересня ц.р. в Нью-Йорку Тимчасово виконуючий обов'язки Міністра закордонних справ України Володимир Хандогій у рамках участі 64-й сесії Генеральної Асамблеї ООН зустрівся з Міністром закордонних справ Канади Лоуренсом Кенноном. Під час зустрічі було підписано «Дорожню карту українсько-канадських відносин».

Цей документ виводить співпрацю між Україною та Канадою на новий рівень, фіксуючи взаємне бажання поглиблювати двостороннє співробітництво та визначаючи його пріоритети в галузях економіки, політки, безпеки, гуманітарній та культурній сферах. У «Дорожній карті» наголошується на спорідненості двох демократій на основі спільних цінностей та інтересів, включаючи поширення демократії та економічних свобод, гарантування безпеки та територіальної цілісності, зміцнення верховенства права, підтримку інноваційного технологічного розвитку.

У підписаному документі Канада підтверджує підтримку вступу України до НАТО та зобов'язується працювати спільно з Україною та країнами-членами Альянсу для досягнення цієї мети.

У ході зустрічі сторони обговорили широкий спектр поточних питань двостороннього співробітництва. Глави МЗС України та Канади погодилися з необхідністю подальшого нарощення позитивної динаміки двосторонніх контактів, з метою чого узгодили їх перспективний графік. В. Хандогій порушив питання поступової лібералізації канадською стороною візового режиму щодо громадян України.

Т.в.о. Міністра закордонних справ України запропонував провести найближчим часом політичні консультації між МЗС двох країн та поновив Л. Кеннону запрошення відвідати Україну.

On September 24, 2009 Acting Minister for Foreign Affairs of Ukraine Volodymyr Khandogiy held a meeting with Minister of Foreign Affairs of Canada Lawrence Cannon within the framework of their work at the 64th Session of the UN General Assembly. During the meeting Mr.Khandogiy and Mr.Cannon signed Road Map of Ukraine-Canada relations.

This document highlights a new level of cooperation between Ukraine and Canada, fixing their mutual desire to deepen bilateral cooperation and determining priorities in economic, political, security, humanitarian and cultural spheres. Road Map stresses on common values and interests of the two democracies, including spreading democratic and economic freedoms, guaranteeing security and territorial integrity, strengthening rule of law, supporting innovative technological development.

Canada also reconfirms is support of Ukraine's membership in NATO and pledges to work with Ukraine and NATO member-states to reach this goal.

Mr.Khandogiy and Mr.Cannon discussed a wide range of current political issues in Ukraine-Canada bilateral cooperation. They agreed to further activate positive dynamics of bilateral contacts and their perspective agenda. Mr.Khandogiy also raised the issue of gradual liberalization of visa regime for Ukrainian citizens by the Canadian side.

Acting Minister for Foreign Affairs of Ukraine proposed to hold political consultations between the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine and the Department of Foreign Affairs and International Trade of Canada at the nearest time and renewed the invitation to Minister Cannon to pay a visit to Ukraine.

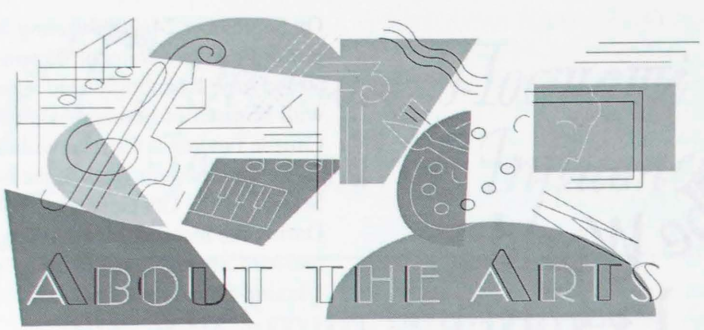

Ukrainian Art

The roots of the earliest art in Ukraine go as far back as the earliest cultural development of man. The Stone and Neolithic eras with their artifacts were followed by the Bronze and Trypilian periods, attested to by remnants of ceramics of highly developed aesthetic form, bronze necklaces, bracelets, pins and other embellishments.

The third and second century B.C. in Ukraine left decorated Kurhans or burial mounds which were ornamented with engraved zig-zags, rhombs, triangles and statues of human shape. In the first century B.C. and the beginning of the first century A. D. the period of Scythian and Sarmatian cultures became known for golden and silver utensils and ornamented weapons, embellished with unusual motifs of animals, birds or scenes of hunting. Scythians were also very fond of wall frescos and golden gryphones.

The period from the third to eighth centuries A.D. is known as the era of Great Migration. Southern Ukraine was overrun by Goths, who were subsequently conquered by Huns and who were themselves defeated by Avarians. Each horde left its artifacts.

The pre-Christian era in Ukraine was characterized by mythological motifs such as serpent-dragons, fantastic animals and birds. The fifth to seventh centuries were marked by stone sculptures depicting gods and idols such as Perun, Khors, Dazhboh, Stryboh, Mokosh and Sviatovyd.

Prince Volodymyr introduced Christianity to the Rus-Ukraine in 988. The Christian influence brought from Byzantium affected both church architecture and pictorial art. The interiors of such famous churches as the Cathedral of the Tithes (989-996), the twenty-five domed Cathedral of Saint Sophia (1017 - 1032), the Church of the Assumption (1073 - 1078) in the Lavra Monastery, all in Kiev, the Cathedral of the Saviour (1024) and the Church of the Annunciation built in the twelfth century, both in Chernihiv, and the Church of the Assumption in Pereiaslav (1098) were dominated by carved details, frescos, mosaics and icons. In the execution of icons the painters used a technique in tempera on panels. In this media and style borrowed from Byzantium, painters could express themselves freely and before long they began laying the foundation of a national and essentially Ukrainian school of painting within the Byzantine framework. It was imperative that all the figures shown on icons should appear human, that is, physically realistic and psychologically metaphysical.

In the old Kievan period, book miniatures constituted a separate form of graphic art. The gospels known as Evanhelie (1125) and the Izbornyk Sviatoslava (1073) give evidence that the artists of miniatures skillfully utilized colour with masterly strokes of gold and a high technique of enameling. The ornamentation consisted of plaited motifs of animals, birds and geometrical figures often dominated by concentric circles.

In the thirteenth and fourteenth centuries the wars with Suzdal Princedom and with the Mongols caused a cultural stagnation in the Kievan Princedom. Cultural growth was carried on in the Western Ukrainian Princedoms of Halcyon and Vilonia, and the churches in Vladimir, Volleys, Lusk, Lvov and Hellish became famous for their monumental murals, highly artistic icons, and book miniatures. Ukrainian artists began to break away from old traditional forms to a more realistic style and with it emerged the Ukrainian national form of art. Western European frescos also influenced Ukrainian artists, giving their icons a unique stylistic form.

Beginning with the fourteenth century, Ukrainian churches were beautified by iconostases which were a combined altar screen and icon stand, filling the entire width of a church and reaching upward to a considerable height, rich in carving and gilding, with icons arranged in tiers.

Between the sixteenth and eighteenth centuries the period of the Zaporozhian Sich gave birth to a dynamic Kozak Baroque style, which, besides the church art, produced paintings of his-

torical scenes, as well as battle scenes and portraits of heroic figures.

The first printed books in Ukraine appeared in 1574 and opened the way for Ukrainian graphic art. With the first engravings, unique and characteristically national motifs in simple and detailed compositions of descriptive character emerged.

The Ukrainian art of the sixteenth and seventeenth centuries attests to the high skill of artists and their close contact with national life. For example, artists of the Drohobych School made use of local colours with descriptive decorative expressions, while in the paintings of the artists of the Hustyn School the traditional style of the old Kievan murals predominated.

The eighteenth century was a tragic period for Ukrainian art because politically geographically and economically Ukraine was conquered and enslaved by Czarist Russia.

A revival took place in the nineteenth century along with the growth of new, young and unyielding national forces. Taras Schevchenko, a serf's son, a great poet and a highly skilled painter, initiated and founded the principles of the realistic trend in Ukrainian art, introducing new themes, social motifs and love for Ukraine. Many distinguished painters were influenced by Shevchenko's form of expression.

In the second half of the nineteenth century Ukrainian traveling art exhibitions presented the works of many brilliant artists. M. O. Murashko, a distinguished painter-pedagog, founded a school of art in Kiev from which emerged a generation of highly skilled artists of landscapes, portraits, battle scenes, monumental murals, stage sets and graphics. In Western Ukraine in the nineteenth century, one group of artists belonged to the Ukrainian ethnographic school of painting and another was influenced by Western European impressionism.

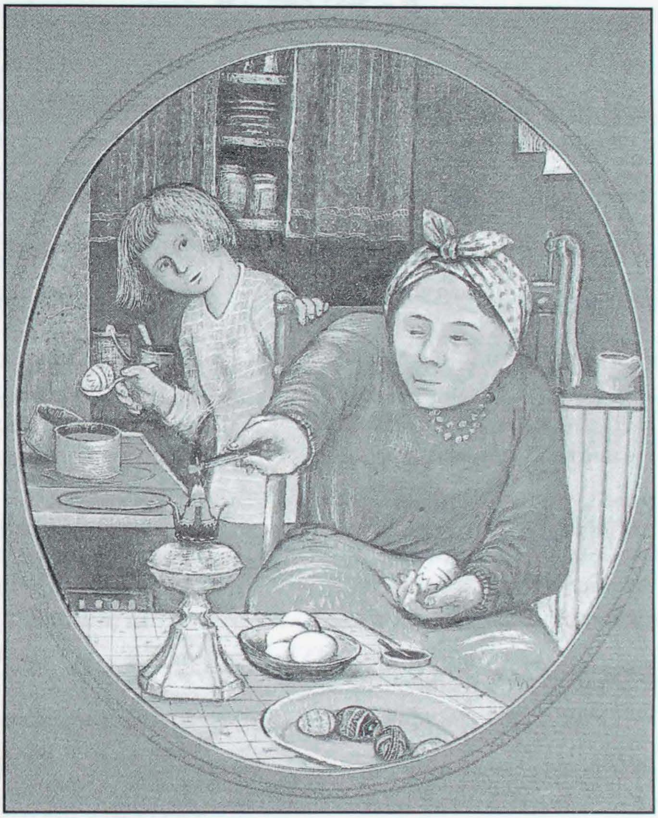

"Making Easter Eggs" by William Kurelek was published by the UWAC as part of a series depicting the pioneer life of Ukrainian women

During World War I, Ukrainians regained their independence and the Ukrainian Academy of Fine Arts was founded in Kiev. Many influences were then felt in the field of art such as realism, conventionalism, modernism, impressionism, Neo-Byzantium, as well as monumentalism and formalism.

After a brief period of independence Bolshevism overran Ukraine, crushed the democratic government, and a number of Ukrainian artists were annihilated, while those that survived were forced to follow the rules of Communist socialist realism. Because Kiev, as the centre of culture, was subjugated, Lviv, in Western Ukraine, took over the cultural task.

In art, one group of artists developed a new manner of expression by reconciling modernistic forms with those of the traditional Byzantine school, while other groups followed other trends. Ukrainian artists studied and worked in Paris or Prague and their work has enriched many world museums and galleries.

The former Communist regime in Ukraine forced a number of distinguished painters to find new homes in the free world and they now live in Canada, France, the USA, Argentina and Venezuela. These artists present not only the traditional but also modern trends in their work. It can be assumed that their adopted countries are benefiting from their skilled work.

Reprinted from "Ukrainian Canadiana" Published by UWAC, Edmonton, 1976

Поезія Poetry

Українській Жінці

В заранні днів твоїх тебе, найвродливішу бранку
Аварський, половецький і татарський кінь
Волік в ярмо, яке ти кляла до життя останку
І чахла в клітці золотій - не ти, лиш твоя тінь.

Від сорому безсилого нераз чоло палало
На базарах Малої Азії та Царгороду,
Коли баїздники за дзвінке золото міняли
Твою, рабине, молодість і пишну вроду.

А всеж, як запалали маками пахучії дні волі,
І край твій велитнем повстав із Диких Піль,
Згоріла без сліду твоя атавістична кволість
І стала ти сильна мов смерть, тверда мов біль.

Безсмертна кров героїв крізь твої жили сплила
У жили немовлят, майбутніх лицарів,
Бо ти саме Життя. Бо ти одна Краса і Сила,
Палкий вогонь, що з іскри розгорів.

В беззоряну, трівожну ніч стоїш ти на сторожі,
(...Збиваються за сил найдужчі стійкові.)
Гартованого духа - ні жах убить не може,
І лунко голос твій зове: Нехай встають живі!

Усю тебе порве непереможний гучний похід,
Що ним кінчається усе доба лірична...
...Ти-ж з мороку ночей - ввійдеш в розаснені епохи
Вічножіноча й вічногероїчна.

Ірина Гладка

Осінній День

Розпатлані хмари на небі южному...
І щось увіччю таємничеє тьмиться:
А може це стежа у змагу грізному, -
За ними гуркоче, іде громовиця?

Навколо ввесь обрій повитий югою.
Пригашені кольори всі краєвиду.
З думками своїми стаю до субою,
Дарма, що не сам, що із друзями їду.

Ця тепла й голублива сонця ласкавість
Надії вже родить і мужні бажання...
Алеж за осяйність, за світу хупавість
Чи ж можу простити безглузді
страждання?!...

Під бурями йшов я шляхами вигнання,
Змагався за волю - словами й ділами...
Тож вірю і прагну: хай осінь - ще ж рання!
Освіжить цю баню небесну - громами!

Левко Ромен

Левко Ромен (псевд.) народився 1891 р. на Полтавщині. Брав участь у визвольній боротьбі 1917-20 рр. Почав друкувати вірші 1919 р. Уже на еміграції, містив поезії в таборовій Веселці (Каліш), у журналі Нова Україна (Прага) та у львівському Літературно-науковому віснику. Приїхав до Канади 1949 р., осів у Торонті. Крім віршованих творів, написав багато статтей на мовні теми та рецензій на літературні твори.

On the Grasshopper and Cricket

The poetry of earth is never dead :
When all the birds are faint with the hot sun,
And hide in cooling trees, a voice will run
From hedge to hedge about the new-mown mead ;
That is the Grasshopper's—he takes the lead
In summer luxury—he is never done
With his delights ; for when tired out with fun
He rests at ease beneath some pleasant weed.

The poetry of earth is ceasing never :
On a lone winter evening, when the frost
Has wrought a silence, from the stove there shrills
The Cricket's song, in warmth increasing ever,
And seems to one in drowsiness half lost,
The Grasshopper's among some grassy hills.

John Keats
(Ukrainian translation - right - by Yar Slavutych)

Поезія Землі

Поезія землі не мре ніколи:
Коли у спеку, линучи з верхів,
Поволі мовкнуть жалощі птахів, -
Сюрчанням коник покриває доли.

Водій привілля, він підводить поли
Стеблинам трав покошених лугів
І заливається, аж поки спів
Його знеможе під курай неголий.

Поезія ніколи не мине.
В зимову ніч, коли земля холоне,
З-під печі пісня нагло спалахне:
Цвіркун тепло прославить яснотонне -
Тоді здається, на замерзлий шлях
Лунає виспів коника в полях.

Джон Кітс
(переклав а англійської мови Яр Славутич)

Poetry Shall Not Die

Poetry shall not die, creative spirits
Shall live while earth will live, and men here dwell,
So long as man will hark to nature's merits
And cares of commerce will not ring their knell.

Poetry shall not die, while men desire
To peer into those lands no eye can reach
And long beyond the earthly to aspire
And let the heavenly their spirits teach.

Poetry shall not die, though all the race
Shall lust for food, forsaking heavenly streams;
For loftier hopes at last will show their face
And in the soul evoke forgotten dreams.

Immortal voices from beyond the grave
Will speak to men who their affections hid;
And these will gain new strength to serve and save
And live with hearts entire, as once they did.

As long as one sole tear remains on earth,
The poet will transmit it down the years;
As long as innocence can smile in mirth,
The poet will record the word that cheers.

If fate has destined for humanity
A last and certain end for its demise,
Then the last grave upon our earth will be
That of the final poet, when he dies.

Volodimir Samiylenko

Volodimir Samiylenko (1864-1925) - Native of the region of Poltava, where he completed his gymnasium studies, Samiylenko specialized in history and philology at the University of Kiev, after which he gained his livelihood both as a civil servant and as editor of various publications. His first verses appeared in 1886, and his "complete" poetical works were published in 1906 in Lviv under the editorship of Ivan Franko, who declared him to be a refined and cultured poet whose language was "as clear as the heavens' azure."

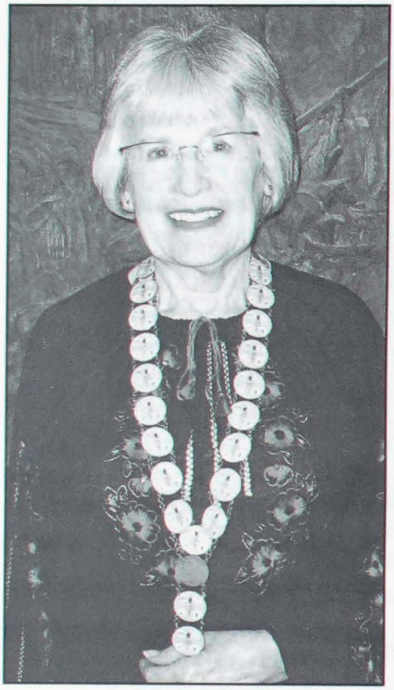

Zennia Yuzik
National UWAC President

Now that October is here, we are well into the new organizational year with the usual round of Fall Suppers, Bazaars, and thoughts of annual meetings. We wish each branch much success with all your fall endeavors.

Just a reminder that when you have your annual meeting, and you have a change in your core executive, we would appreciate it if you send us the names and addresses of new contacts right away rather than wait until you send in your anketa. This will enable us to update our mailing lists so that the correspondence can be sent to the correct addresses, and eliminate the need for forwarding.

October is also the month in which we celebrate Thanksgiving, a time for families to get together. Whether we mark this holiday within the circle of our own family or with our Church family, we wish everyone a joyful celebration, with our hearts full of reverence and gratitude for the bounty bestowed upon us by our Heavenly Father.

Let us especially utter a prayer of thanks for the plenty, the peace, the freedom, and the safety we enjoy in this wonderful land in which He has planted us.

PROMIN

A luncheon to recognize the 50th Anniversary of our Journal Promin was held at the National CYC Convention in Regina. This was the first event held in honor of this significant milestone which comes next year.

We encourage all Promin Convenors and Branches to start making their plans now for celebrating this special event.

CONGRATULATIONS

We congratulate the following recipients of Awards, which were presented by His Excellency Dr. Ihor Ostash, Ambassador of Ukraine to Canada:

The Honorable Ken Krawetz, Deputy Premier of Saskatchewan, recipient of the Order of Prince Yaroslav the Wise, Level V

Orest Warnyca, President, UCC - Regina Branch, and Eugene Krenosky, Past President, UCC - Saskatchewan Provincial Council, both recipients of the Medal for Meritorious Work and Achievement.

DOCUMENTARY FILM

Over 300 people attended the Premiere of "Okradena Zemlya", the Documentary Film on the 1932 - 1933 Famine-Genocide in Soviet Ukraine, which was held in Montreal on May 20, 2009 at the Ukrainian Youth Centre.

"Okradena Zemlya" was produced in the Ukrainian language, and the English language version "Genocide Revealed" is now in the process of being made. These productions are under the patronage of the World Congress of Ukrainians.

An appeal is extended to all members of the Ukrainian Community to assist with funding to cover costs associated with the production of these films.

Anyone wishing to donate to this worthy project should make their cheques out to "MML Inc. - Genocide Revealed", and mail them to:

La Maison de Montage Luhovy Inc.
2330 Ave Beaconsfield
Montreal, Quebec H4A 2G8

TARAS SHEVCHENKO MONUMENT PROJECT

The Ottawa Shevchenko Monument Committee is working on establishing

a monument to Taras Shevchenko in Canada's National Capital. This Committee is working with the Ukrainian Foundation of Taras Shevchenko, the Ukrainian Canadian Congress National, and Ottawa's Ukrainian Community to bring this project to fruition.

The fundraising drive is managed through a special charitable account within the Shevchenko Foundation. They are appealing to the Ukrainian community for assistance with the project.

Anyone wishing to donate can send their contribution to:

Ukrainian Canadian Foundation of
Taras Shevchenko
"Ottawa Taras Shevchenko Monument" Account
202 - 952 Main Street
Winnipeg, MB R2W 3P4

Destiny

Never has thou proved false my path to tend
For like a brother, sister or a friend
Thou'st succoured my poor self; when I was young
My little hand to thy strong fingers clung -
Thou'st taken me to school and didst beseech me,
There where a drunken sexton was to teach me:

"Study and learn, my dear," thou saidst. "Some day
We will amount to something if we stay."
And I took heed and studied, hard and long,
And learned indeed. But thou, alas, wert wrong!
For what do we amount to? ... But enough!
We two have never left our pathway rought,
Have gone straight forward, and no man can find
One grain of falsehood that we've left behind...

Let us then still go on, my destiny,
Thou humble, unpretentious friend to me;
Let us proceed: for there the glory lies,
And glory is my all-consuming prize.

Taras Shevchenko (translation by Andrusyshen & Kirkconnell)

RELIABILITY Since 1973
athens printing
COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

For Our Children
Нашим Дітям

Розкажіть Онуку

В.М. Топчій,
завбібліотеки
смт Нововоронцовка,
Херсонська обл.

Книжка для людини, як сонце у житті

Фрагмент свята

(На авансцені — ведучі. Звучить мелодія пісні про книгу).

1-й ведучий.

«Свято книжки!» — зазвучало
Серед міста, як сигнал.
За годину місто стало,
Як один читальний зал.
Всі читають урочисто —
І безвусі, й вусачі.
Скільки мешканців у місті,
Стільки в місті й читачів.
У тролейбусах читають,
Щось мугикають під ніс,
Сторінки перегортають
Під ритмічний стук коліс.
Лиш з малими читачами
В хаті клопіт вечорами:
Від книжок, хоч треба спати,
Їх ніяк не відірвати!

О. Сенатович

2-й ведучий.

В кожнім домі, в кожній хаті —
У містах і на селі, —
Хто навчився вже читати,
Має книжку на столі.
Дружба з книгою — це свято,
Не було б його у нас,
Ми не знали б так багато
Про новий і давній час.

1-й ведучий.

Все ми в книзі знайдемо,
Кращої не знаємо
Доброї і вірної
Подруги малят!
Тепер вже довго, довго
Служитиму я вам.

Дівчинка.

Ну а тепер в дорогу,
Нас жде нова зупинка!

Хлопчик. А зветься вона просто — зупинка «Бережинка».

Гарненько запам'ятайте такі правила:

● Беріть книжки чистими руками.

● Не перегинайте їх, бо від цього випадають сторінки.

● Не кладіть у книжку олівці та інші предмети, бо від цього вона рветься.

● Не загинайте сторінки, користуйтеся закладинками.

● Не читайте під час їжі.

● Щоб книжка довше служила, обгорніть її.

Дівчинка.

В таємничий, незвіданий всесвіт
Шлях нам, мудра Книго, вкажи.
Проведи по всіх зоряних трасах,
Стати вченими допоможи.

Хлопчик.

Багато мусим знати
Про все, що є навкруг,
Тож слід книжки чигати,
Бо книжка — вірний друг.

Дівчинка.

Вона нам допоможе
Обрати вірний путь.
Де б ти не був, мій друже,
Про книгу не забудь.
Книгу зрозумілую,
Чесну, добру, сміливу
І дівчатка, й хлопчики —
Хочуть всі читать!

2-й ведучий.

Книги дружать з дітворою,
Полюби їх у житті —
І улюблені герої
Будуть друзями в путі.
Сторінки книжок завітних
Всіх нас доброго навчать:
Працювати і учитись,
І Вітчизну шанувать!

С. Михалков

Л.Г. Єфіменко,
вихователь ГПД
м. Прилуки,
Чернігівська обл.

Нам без книг ніяк не можна

Фрагмент заняття

Вихователь. Привітайте гостей, що до нас завітали. Хочу чути, чого б ви побажали.

Діти. Всім присутнім здоров'я ми зичим й добра!

Вихователь. А тепер до роботи приступати пора.

Щоб нам дізнатися, про що ми сьогодні говоритимемо, потрібно відгадати загадки.

Не кущ, а з листочками,
Не сорочка, а зшита,
Не людина, а говорить.

(Книга)

Що мовчить, а розуму навчить?

(Книжка)

Дуже я потрібна всім —
І дорослим, і малим.
Всіх я розуму учу,
А сама завжди мовчу.

(Книга)

— Всі загадки були про книги. Отже, тема нашого заняття — «Нам без книг ніяк не можна».

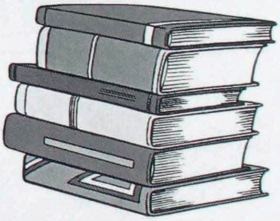

Безмежна сила книги. Без неї людина сліпа. Книга відкриває перед людьми великий світ. Упродовж усього життя ми звертаємося до книжки. Згадайте першу казку, яку вам розповіла мама чи бабуся, свої улюблені книжечки, коли ще зовсім маленькими ви ще не вміли як слід розмовляти, а вже — роздивлялися малюнки, щось уявляючи, фантазуючи. І коли ви навчилися читати, ви й самі стали читачами. З дитячих років книжка допоможе вам зрозуміти світ, що вас оточує. Вона відкриє вам небачені обрії, допоможе зрозуміти історію народу, розкриє таємниці природи, життя.

Книга — мудрий друг, який, не вміючи говорити, розказує вам про надзвичайні пригоди і подорожі, про чудеса, про навколишній світ.

Є книг багато — радісних, печальних,
Товстих, тонких, барвистих, наче жар.
Але одна — книжкам усіх начальник,
І звуть її по-простому — Буквар.
Він нас повів по буквах, як по східцях,
Як по життю, по сторінках своїх.
І от привів, нарешті, подивиться —
У мудрий світ чудесних скарбів — книг.

Вихователь. До нас сьогодні завітала Королева Книг.

Королева Книг. Любі друзі! Рада вас вітати! Я — Королева Книг, а це моє королівство. Ви хочете стати читачами мого королівства?

Діти. Так.

Королева Книг. Тоді вирушаймо в дорогу. Я познайомлю вас із жителями свого королівства. Але пам'ятайте: «Вони мовчки говорять, добре мудрують». А щоб не заблукати в широких коридорах мого королівства, ви повинні назвати загадки про книги.

Вихователь. Діти, а хто знає загадки про книги?

Поля письменник-агроном
Засіяв буквами-зерном.
Отож, читачу, поспішай
Зібрати мудрий урожай.

Не дерево, а листочки має,
Говорить вірші, казки, оповідання.

Завжди можу стати в пригоді,
Моїх порад вам не злічить.
І кажуть про мене в народі:
«Мовчить, а сто дурнів навчить».

Королева Книг. Діти, настав час познайомитися із жителями мого королівства.

(Виходить, шкутильгаючи, Книжка).

Королева Книг. Що трапилося, моя люба Книжечко? Хто тебе образив?

Книга. Ой, втекла я від Хлопчика, який мене бив і зовсім не беріг.

Хлопчик. А, ось де ти, Книжечко моя дорогоцінна. Я тебе шукаю скрізь, а ти тут. Я ж тобі нічого поганого не зробив, тільки вдарив тобою кілька разів свого сусіда по парті та вчора забув тебе у дворі. А вночі пішов дощ. Ранком пішов я тебе шукати, і ось де ти.

Книга. Королево, я не хочу повертатися до цього Хлопчика. Заберіть мене до себе у бібліотеку.

Королева Книг. Добре, ми тебе полікуємо.

Хлопчик. А я буду без книжки? Я ж її дуже люблю.

Королева Книг. А тобі діти розкажуть правила поводження з книгою.

1-й учень.

Брати книгу чистими руками.

Хлопчик. А я їх ніколи не мию.

2-й учень. Не перегинайте книжки, від цього випадають сторінки.

Громадська Хроніка

Community Events

Зустріч Представників Світового Конґресу Українців з Прем'єр-Міністром України

Голова СФУЖО, другий заступник президента СКУ Марійка Шкамбара дарує картину Прем'єр-міністру України Юлії Тимошенко (в рамках частина вишитого рушника завдяки жіночим силами цілого світу)

25 серпня 2009 р. у Києві, в приміщенні Кабінту Міністрів України, відбулась офіційна зустріч представників Світового КонгресуУкраїнців (СКУ) з Прем'єр-Міністром Україии Юлією Тимошенко. З боку України у зустрічі також узяли участь віце-прем'єр-міністри Григорій Немиря та Іван Васюник, міністер освіти і науки Іван Вакарчук, міністр культури і туризму Василь Вовкун, міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко, виконуючий обов'язки міністра закордонних справ Володимир Хандогій, голова Державного комітету у справах национальностей та релігій Юрій Решетніков, заступник міністра фінансів Володимир Матвійчук, заступник голови Державного комітету телебачення та радіомовлення Володимир Горобцов, начальник Управління гуманітарної політики Секретаріяту Кабінету Міністрів Тетяна Антонюк та начальник Управління з питань закордонного українства Міністерства справ Василь Боєчко. СКУ на зустрічі представили президент Евген Чолій, його другий заступник, голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Марійка Шкамбара, генеральний секретар Стефан Романів, голови та члени рад і комісій СКУ Анна Кісіль, Ігор Ляшок, Юрій Чопик, Богдан Ватраль, Орися Сушко, представники українських крайових централних репрезентацій Павло Грод, Тамара Ґалло-Олексій, Віторіо Соротюк, Євген Юзва та екзекутивний адміністратор Леся Шубеляк.

Під час зустрічі президент СКУ Евген Чолій привітав Прем'єр-міністра України Юлію Тимошенко та в її особі уряд України з Днем незалежності, подякував за ефективну спрівпрацю та за ухвалення Кабінетом Міністрів постанови щодо виділення з державного бюджету України 47 мільйонів гривень на Програму підтримки зв'язків із закордонними українцями. Він також представив Прем'єр-міністру

Учасники зустрічі з прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко

України ряд важливих для світового українства питань. Зокрема повідомив про кілька пріоритетних напрямків використання призначених для закордонного українсьтва коштів, наголосивши на першочерговості задоволення потреб Східньої Діаспори, а також на важливості встанвлення пам'ятника жертвам Голодомору у Вашингтоні, підтримці діяльності українських теле- і радіопрограм за кордоном та сприяння виробництву в діаспорі українських фільмів національно-патріотричого характеру.

Президент СКУ виокремив серед іншого питання захисту та задоволення людських і національних прав українських національних меншин, насамперед у Російській Федерації, Білорусі, Словаччині, Румунії та Польщі: необхідності зустрічей представників уряду України з українськими громадянами під час офіційного перебування у державах проживання українців та привернув увагу до закриття єдиної україномовної телепередачі "Теленовини" в Польщі і культурно-освітнього центру Харківського міськоготовариства "Спадщина".

Окрім того, президент СКУ закликав Прем'єр-міністра України поцікавитись питанням переслідування за національною ознакою студента Східноукраїнського національного університету та рішенням Європейського суду від 14 червня 2007 р. щодо перереєстрації Свято-Михайлівської церкви м. Києва з юрисдикції Московського до Київського патріархату. Серед іншого говорилось про кредитові спілки, а зокрема про те, щоб прирівняти страхування їхніх депозитів до того, що дають українські банки.

Також під час зустрічі йшлося про серйозні застереження СКУ до змін у виборчому законі України та про роль СКУ під час президентських виборів. Президент СКУ закликав зняти пам'ятник Леніну на бульварі Шевченка в Києві з Державного реєстру нерухомих пам'яток України згідно з резолюцією парламентської асамблеї ОБСЄ

від 2 липня 2009 р., яка рівною мірою засуджує сталінізм і нацизм, та з Указом Президента України від 28 березня 2007 р. "Про заходи у зв'язку з 75-ми роковинами Голодомору 1932-33 рр. в Україні", що передбачає демонтаж пам'ятних знаків, присвячених особам, причетним до організації та здійснення Голодомору 1932-1933 рр. в Україні та політичних репресій. Також президент СКУ звернув увагу на важливість спорудження згідно з Указом Президента України від 22 травня 2006 р. пам'ятника визначній українській поетесі Олені Телізі та відновлення знищених вандалами в липні цього року дерев'яного хреста і меморіальної дошки в пам'ять про жертви українського підпілля у київському меморіальному комплексі "Бабин Яр".

Прем'єр-міністр України у свою чергу подяувала представникам СКУ за "фундаментальну дуже велику професійну роботу", яка проводиться на благо України та українців, що живуть в усьому світі, та наголосила на важливості цієї зустрічі. Глава українсього уряду уважно вислухала всі порушені питання та пообівцяла, що найближчим часом надасть належної уваги для їх вирішення.

Під час зустрічі було обговорено питання про важливість відповідного фінансування у 2010 р. програми підтримки зв'язків із закордонними українцями, а відтак її відновлення з рекомендаціями СКУ на наступні 5 років.

На другий день, 26 серпня 2009 р., уряд України прийняв відповідну постанову про зняття ряду пам'ятників, у тому числі й пам'ятник Леніну на бульварі Шевченка в Києві, з Державного реєстру нерухомих пам'яток національного значення.

SEEKING EXECUTIVE DIRECTOR
St. Petro Mohyla Institute

"Ensuring Our Future through Commitment to Youth"

St. Petro Mohyla Institute in Saskatoon has a distinguished record of more than nine decades of service to the Ukrainian Orthodox community, to the Canadian community-at-large, and internationally, as a "home-away-from home" residence for post-secondary students, and for promoting Ukrainian language and cultural development. The Institute has capacity for 55 residents, and is conveniently located just three blocks south of the University of Saskatchewan Campus.

The Board of Directors wishes to recruit a dynamic, results-oriented Executive Director to lead the operations of the Institute. The ideal candidate for this position will be a disciplined self-starter with a demonstrated record of leadership, communications and interpersonal skills, and a sound working knowledge of the Ukrainian language and culture. Demonstrated ability to produce creative and timely newsletters, to work effectively with post-secondary students, parents and the Ukrainian community-at- large is highly essential for this leadership position. The ideal candidate will have an integral responsibility to lead and foster the Institute as a recognized player in the learning and cultural community within Saskatoon as well as within the Ukrainian Orthodox community in Saskatchewan; and, to provide sound financial management; marketing/recruitment; fund raising initiatives, and the ability to apply communication technologies in the Institute's operations. The Executive Director will also be expected to play an integral role in the Institute's annual summer Ukrainian Immersion Cultural program for high school students and/or young adults from across Canada and the U.S.A.

Completion of an undergraduate degree relevant to this position, coupled with at least five years germane work experience would be preferred.

Letters of application should be accompanied with three references, portfolios and a synopsis of the applicant's knowledge of the Institute and the Ukrainian community-at-large, and be addressed to:

Recruitment Committee
St. Petro Mohyla Institute
1240 Temperance Street
Saskatoon SK S7N 0P1

Human Trafficking Bill Passes by Landslide Vote

Private Member's Bill C-268, which was introduced to Parliament by Joy Smith, Member of Parliament for Kildonan-St. Paul, passed its final vote in the House of Commons. This bill introduces a minimum of 5 year prison sentence for anyone who traffics a person under the age of 18. The vote occurred September 30, 2009.

"I am very excited for the outcome of this vote," commented Mrs. Smith. "I have spent years working on this very important issue. Finally those who sell our children for sexual exploits will serve at least 5 years in prison."

The bill has been supported by the Conservative Government as well as most of the Liberals and the NDP. The Bloc Quebecois however have consistently objected to this very important bill. This human trafficking bill will now go to the Canadian Senate where it is expected to pass. Once the Senate passes Bill C-268, it will receive Royal Ascent.

"It's about time that action has been taken to curb this heinous crime," commented Mrs. Smith. "Our children are being trafficked in communities across Canada. Many people are unaware that this act of barbarity occurs in our own country. As Canadians we must unite to defend the rights of children across this great nation."

"Bill C-268 is a non-partisan issue," commented Mrs. Smith. "Human trafficking is a version of modern day slavery. This is a fight for our children, for our grandchildren and for humanity. Safeguarding our children is safeguarding our future."

The motion to carry the Bill C-268 forward passed by an impressive vote of 239 in favour to 46 opposed. This is an historic moment in Canadian history as it is the first time that a Private Member's Bill, that is targeted at protecting victims and prosecuting offenders, has passed a final vote in the House of Commons.

"The worse thing Canadians can do is be complacent about this issue, "commented Mrs. Smith. "Today Canadians and Parliamentarians have shown that they care protecting the innocence of our children. Together we have sent a strong message to human traffickers; Canadian children are not for sale!"

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift ______ New Subscription ______ Renewed Subscription ______

Name ______

Address ______

City ______ Province ______ Country ______ Postal Code ______

If GIFT indicate from whom ______

Cheque or money order enclosed in the amount of $ ______ for ______ year(s) at $25 or $30 a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

CELEBRATING THE ART OF *Pysanky*

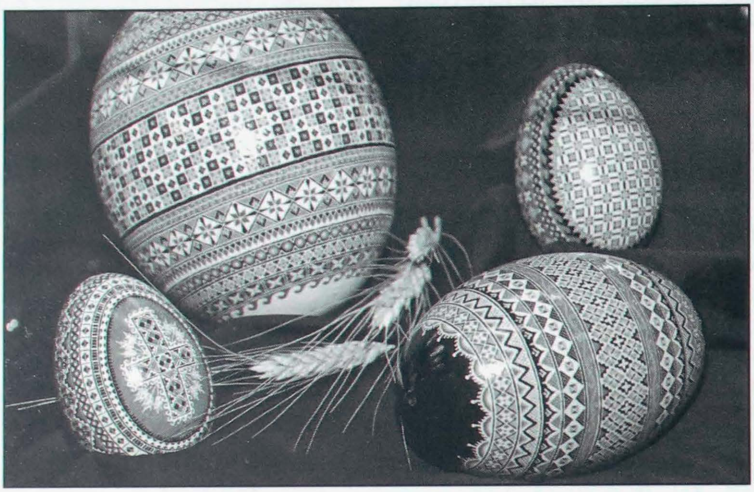

On the weekend of April 3-5, 2009, the Ukrainian Museum of Canada, Calgary Collection, was pleased to present the exhibition "Celebrating the Art of Pysanky." The museum, housed in St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cultural Centre, is operated by a small but very dedicated group of volunteers, who devote countless hours to caring for the collection, running programs for school tours, and ensuring that our Ukrainian heritage and the Ukrainian Canadian pioneer experience is preserved for future generations. Jean Mekitiak has served as curator and chair of the Board since 1995.

"Celebrating the Art of Pysanky" featured artifacts from the Calgary Collection and Alberta Branch (Edmonton) of the Ukrainian Museum of Canada, Chester and Luba Kuc, and other private collectors.

The focal point of the exhibition was one thousand pysanky (Ukrainian Easter eggs) lovingly and painstakingly created by Chester Kuc of Edmonton, highlighting differences in regional designs, traditions, and colour schemes. Display areas described legends surrounding the pysanka, methods of writing pysanky, and talismanic and folk beliefs. Examples of designs from the prehistoric Trypillian culture in the Neolithic-Bronze Age period to pysanka motifs in Gucci's fall 2008 collection attested that this Ukrainian folk art indeed spans the millennia.

One showcase was devoted to decorated eggs from other countries, including Botswana, India, Mexico, and Kazakhstan. The display, artistically arranged by Board member Zennovia Haydey and her team, was complemented by rushnyky, kylyms, embroidery, pottery, and ceramics from various regions of Ukraine.

The exhibition was widely advertised in both the Ukrainian and greater Calgary communities and served to raise awareness and to elevate the profile of the Calgary Collection. The opening reception on Friday, April 3 included delectable appetizers and desserts, and live music on traditional Ukrainian instruments. The Organizing Committee chair, Uliana Holowach-Amiot, was Master of Ceremonies for the evening. She introduced special guests Chester and Luba Kuc, Janet Prebushewsky Danyliuk, Director and Chief Executive Officer of the Ukrainian Museum of Canada in Saskatoon, and Eugene Topolnisky, president of the museum's sister branch in Edmonton. In attendance were representatives from Fort Calgary and the Nickle Arts Museum at the University of Calgary. Written greetings were received from the Hon. Jim Prentice, Minister of the Environment and MP for Calgary Centre-North, and the Glenbow Museum, who congratulated our initiative in presenting this culturally significant collection to the Calgary community.

"Celebrating the Art of Pysanky" was a resounding success. Attendance during the weekend numbered well over 600 adults and 100 children. Visitors were treated to ongoing demonstrations of pysanka writing, a kiosk where pysanky and related items could be purchased, and an Easter Bake Sale on Saturday afternoon sponsored by the local branch of the Ukrainian Women's Association of Canada.

Special thanks are extended to the Calgary branch of the Ukrainian Self-Reliance Association (TYC) for their financial sponsorship and to the Alberta Branch of the Ukrainian Museum of Canada for their unwavering cooperation and support.

Submitted by
Uliana Holowach-Amiot

MORE PHOTOS
ON NEXT PAGE

Front Row:
Jean Mekitiak,
Janet Prebushewsky Danyliuk, Uliana Holowach-Amiot, Zennovia Haydey, Chester Kuc

Back Row:
Trish Dalgleish, Michele Faryna, Eugene Topolnisky, Olga Kurczaba, Marla Belsheim, Pat Slusarchuk, Tanya Sotnikow, Orycia Kurczaba, Virtue Humeny

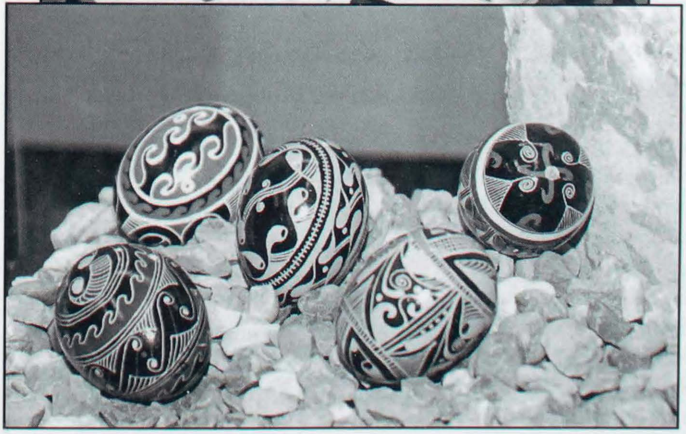

Kolomayka!

Ukrainian Orthodox Summer Camp Program in British Columbia

The BC Ukrainian Orthodox Camp Kolomayka was held this year from August 4th to the 16th, once again in the beautiful and secluded pastoral setting of Abbotsford, B.C

Camp Kolomayka 2009 faced many changes this year as result of the previous camp chair and councilor turning her attention and energy to motherhood, and the remaining councilors turning their attention to their full time careers. We thank them very much for their contribution to Camp Kolomayka during the past four years.

The new Executive - Chair Amelia Chucko, Secretary Kathy Miske and Treasurer Bill Miske - were faced with the challenge of finding staff for the 2009 camp. The changes in the executive and staff resulted in some new, interesting and innovative programs and ideas.

This year the camp director was Nadiya Sinelnik. Nadiya submitted an impressive resume. Her past experience included working with children in various programs, first as a teacher in Ukraine, later in Winnipeg, and now in White Rock, BC.

The other Councilors were Taisiya Shokalyuk, Mykhaylo Gaydeychuk and Vitaliy Kubatskyy, all with equally impressive resumes listing skills in language, music, singing, dancing and sports. Nadiya and Taisiya had First Aid Certification; Vitaliy a doctor's degree from the Ternopol Medical Academy, and Mykhaylo (Misha) was accomplished in music, singing, dancing and acting. We also thank Julia Shokalyuk for volunteering on her days off.

Chaplains were Fr. Peter Anhel from St. Mary's Parish in Surrey and Fr. Roman Tsplan from The Holy Trinity Cathedral in Vancouver.

Our Cook was Sophie Deley; assistant cooks were Bessie Bonar and Josey Diachuk, along with Sophie Zehner who covered for Bessie during the days that Bessie was at the CYC convention.

This year was Camp Kolomayka's fifth year of operation. Some of the previous campers, because of age restriction, were no longer eligible to register as campers, one of these was Stacy (Anastasia) Kosteckyj. Because one of the objectives of Camp Kolomayka is to retain the youth in our Ukrainian Orthodox community and to provide them with leadership skills, Stacy was offered the position of Junior Councilor which she gladly accepted. Stacy brought a youthful approach and connection to the campers, while showing maturity and willingness to assist wherever the need arose.

On August 4th, Camp registration was followed by a Moleben, raising the Canadian and Ukrainian flags, singing of the national anthems, a pizza dinner and a camp orientation.

This year we had 26 children registered for the full two week period plus two children for one week.

The activities were carefully scheduled throughout the day and consisted of Ukrainian language classes (use of Ukrainian was encouraged throughout the day), arts & crafts, religious, dancing, singing, and sports, and.... what would a camp be without a prank or two!

On August 16th, Camp Kolomayka was blessed with a beautiful, sunny, hot day as the children were bused to a private residence in Surrey for the closing ceremony. The ceremony started at 2:30 p.m. with a Moleben that was officiated by Fr. Peter Anhel and Fr. Roman Tsplan.

The camp theme this year was the four seasons. Parents, grandparents and guests in attendance were impressed and in awe as the children recited, sang and danced to the delight of all present. Swimming and a barbecue followed and all agreed that Camp Kolomayka 2009 was awesome.

Camp Kolomayka is deeply grateful to the following donors and supporters for their generosity and assistance:

SUS Foundation of Canada
USRA Surrey
USRA Kelowna
UWAC Kelowna
UWAC Vernon
UWAC Kamloops
St. Mary's UOC Surrey
UWAC Surrey
Holy Trinity Cathedral UOC in Vancouver
Mr. Stacy Allison
Mrs. Sophie Zehner
Bessie Bonar

The future of Camp Kolomayka is dependent on your continued support!

For more information, please contact kolomayka@yahoo.ca.

Birthday Greetings!

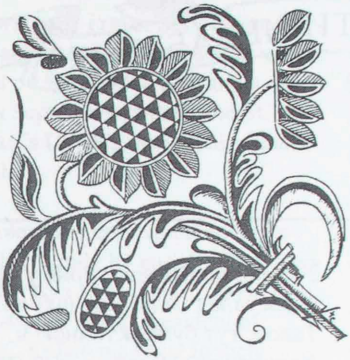

Wishing our sister,
HALIA LYPKA,
a very happy birthday!

From her family -
Zonia Lazarowich,
Leona Cousineau and
Dennis Lazarowich

Submitted with a donation of $100 in honour of Halia's special day

Internee Endowment Launched Nationally

The Canadian First World War Internment Recognition Fund was officially launched in September, with a notice published in the national edition of The Globe and Mail. Thousands of postcards and posters are also being distributed to individuals, public and university libraries and to various ethnocultural communities across the country providing information about how to apply for a grant to do research, commemorate or otherwise recall what happened to thousands of Ukrainians and other Europeans during Canada's first national internment operations of 1914-1920.

The endowment, valued at $10 million, was established on May 9, 2008 following over two decades of work on the part of the Ukrainian Canadian community. Interest earned on that principal shall be distributed annually by an endowment council representing several of the affected communities. The fund is held in trust and managed by the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko in Winnipeg, itself established by an Act of Canada's parliament in 1963.

Commenting on the endowment's goals, Dr. Lubomyr Luciuk, chairman of the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association and a member of the council said: "The few internees who were alive when we began our campaign for symbolic redress always told us that what was important to them was that other Canadians should learn about how they had been branded 'enemy aliens,' interned, forced to do heavy labour for the profit of their gaolers, disenfranchised and subjected to other state-sanctioned indignities - even though they were innocent of any wrongdoing.

"The Canadian First World War Internment Recognition Fund fulfills their hope of an acknowledgment for, fundamentally, this initiative is about memory, not money. I am proud that I was able to play a role in hallowing all of the internees and in righting an historic injustice, making sure that no other Canadian ethnic, religious or racial minority ever again suffers what the victims of Canada's first national internment operations did."

For more information on the Internment Recognition Fund, please visit www.canadianinternment.ca

Добродійка Марія Василів
1913 - 2009

Відділ Союзу Українок Канади ім. Кн. Ольги і громада при Церкві Св. Михаїла в Едмонтоні, Альберта діляться сумною вісткою, що втратили нашу дорогу добродійку Марію Василів, яка упокоїлася 13-го вересня 2009 року у Св. Михаїла Домі Опіки в Едмонтоні.

Добр. Василів народилася 28-го грудня, у 1913 р. у Белас, Альберта в родині Петра і Анни Рипко, які приїхали з Буковини в Україні до Канади. Вона у Белас виростала і ходила до школи. Також тут була активною в Українській Православній Церкві, співала у церковному хорі і працювала в культурно-освітній ділянці.

У 1936 р. добр. Василів одружилася з молодим Григорієм Василіовим, який в той час був студентом Богословія у Вінніпезі.

Добр. Василів довгі літа трудилася разом з мужом на церковно-громадській ниві і також для своєї родини. Вона працювала при церковних громадах в рідній і недільній школах. Де тільки отець був призначений до парафії то там добр. Василів організувала відділи Союзу Українок Канади та виконувала різні обов'язки в цій праці. Також вона багато працювала із СУМКівцями.

При громаді Св. Михаїла і в Союзі Українок, добр. виконувала обов'язки як голова, дорадниця до СУМК, базаровий комітет, праця в кухні, відвідувала хворих та взагальному працювала де тільки було потрібно. При церкві працювала як господиня, співала в хорі та дякувала. Добр. Васильів залишила нам всім добрий приклад як треба працювати в церкві і в організації. До Союзу Українок Канади добр. Василів записалася ще як її було всього 15 років. За її довголітню працю вона була нагороджена почесним членством Союзу Українок Канади.

Бог нагородив Архипресвітера Григорія і добр. Марію Василів із двома синами. Син Володимир з родиною поселився в Белис, Альберта де Володимир є головою Окружної Ради в Смокій Лейк. Син отець протоєрей Василь з родиною поселився у Вінніпезі і є парохом при громаді Св. Михаїла.

It was with great sadness and sorrow for the parish and the Ukrainian Women's Association of Canada, Kniahynia Olha Branch at St. Michael's Parish in Edmonton to learn that our dear dobrodijka Maria Wasyliw passed away on September 13th, 2009 at St. Michael's Long Term Care Centre.

Dobr. Maria was born in Bellis, Alberta on Decenber 28th 1913 to parents Peter and Annie Repka. She grew up and attended school in Bellis and took part in the Ukrainian Orthodox Church activities, sang in the church choir and participated in the Ukrainian cultural life. In 1936 she married Hryhory Wasyliw who was a young theology student in Winnipeg, Manitoba. That same year Hryhory Wasyly was ordained into the priesthood of the UOCC.

Together Rev. Wasyliw and dobr. Maria, besides raising their family, dedicated their entire lives to the Ukrainian Orthodox Church. They served in various parish districts in Alberta, such as Smokey Lake, Willingdon, Seba Beach, Radway, Edmonton and Vernon BC. Dobr. Wasyliw had a beautiful voice and sang in the church choir and in many parishes was the cantor during church services. She taught Sunday school

and Ukrainian language, also Ukrainian culture in these parishes. In most of these locations wherever the late Rev. Wasyliw was assigned as parish priest, dobr. Maria organized branches of the Ukrainian Women's Association of Canada. In the UWAC at St. Michael's parish in Edmonton she held positions as president, CYMK advisor, Benevolent convenor, bazaar convenor, assisted in the kitchen, and always was a gracious hostess. She was a member of the UWAC since she was 15 years old. For her many years of devoted service she was bestowed the recognition of Honourary member of the UWAC.

Dobr. Wasyliw organized CYMK at St. Michael's parish where she taught the youth embroidery, pysanka writing, baking pasky and babky, singing, organized caroling groups, fundraising events for the church and mostly she taught them to pray, attend church and love God.

Promin was also her passion. She donated great sums of money to this Ukrainian journal. She held the position as Promin representative for many years.

Dobr. Wasyliw had a very pleasant personality and was a very generous person. She donated generously financially as well as with her hard work to all the parishes where her family resided. To us in St. Michael's parish she was a friend, a teacher and a good example for all of us to continue supporting the church and the UWAC.

Very Rev. Father Wasyliw and dobr. Maria were blessed with two sons. Walter and his family reside in Bellis, Alberta. Rev. Father Wasyliw and his family reside in Winnipeg, Manitoba. They have 4 grandchildren and 6 great grandchildren.

The Panachyda for dobr. Wasyliw was held on September 18th, 2009 at St. Michael's Ukrainian Orthodox parish and the Funeral Rite was held on September 19th, also at St. Michael's.

Following the Prayer Services and Funeral Rite a delicious lunch was served on September 18th and a dinner on September 19th by the St. Michael's UWAC, Kniahynia Olha Branch.

Condolenses were expressed to the Wasyliw family by parish priest, Very Rev. Mykola Sawchenko, parish president Andy Feniuk, president of UWAC Kniahynia Olha Branch Maryanne Euchak, and on behalf of all the dobrodijky, dobr. Maria Kryschuk.

We as members of the UWAC Kniahynia Olha branch will pray for her and remember her always. May she rest in peace.

Our members are donating $50 to the Promin Press Fund as an everlasting wreath in Blessed memory of dobr. Maria Wasyliw.

Вічна їй пам'ять!

Submitted by
Frances (Fiona) Tarnowetz

Манітобська Провінційна Управа Союзу Українок Канади висловлює глибоке співчуття членці управи Валентині Нозворті з прибоду несподіваного відходу її матері **Анни Шавель**. Покійну Анну, яка пережила Голодомор і упокоїлася 09 07 2009 р. знали і поважали за віддану працю на благо церкви, відділу і провінційних управ СУК, КУК та Жіночої Ради. Вона була часткою цих управ, протокольною секретаркою на Конгресах КУК та дорадниця до СУМК. За сумлінну працю була нагороджена грамотами від УПЦК, СУК, СУМК та інші. Відійшла патріотка яка вболівала як за українську справу в Канаді так і за долю своєї рідної України. Тож нехай канадська земля буде їй легкою!

Вічна їй пам'ять!

За провінційну управу СУК
Олена Гарриті
Пожертва на Прес. Фонд в сумі $50

The UWAC, St. Olha Branch of Vegreville AB is donating $50 to the Promin Press Fund as an everlasting wreath in memory of two of our dear members:

Lena Karylchuk
who passed away on June 27, 2009
at the age of 92 years

Alice Siminiuk
who passed away on July 10, 2009
at the age of 90 years

May their memory be eternal!

Submitted by Lilian Czar

Наша дорогенька членка **Гелен Метца** відійшла у вічність і в її память ми залучуємо чек в сумі $50!

Вічна їй пам'ять!

Констанція Чорна, Секретар
СУК, від. ім. Софія Русова
Торонто

Emily Repka

Simeon and Claudia Popowich, with 3 year old Stephania and 1 year old Joseph emigrated from Bukovina to a farm near Smoky Lake, Alberta in 1913. One year later, in 1914, their daughter Emily (Emilia) was born.

Growing up on the farm in a family that valued education established Emily's love of all growing things and of books. She often reminisced about the wonderful summers picking berries and of the bounty of their large garden. She continued that tradition, with her own productive vegetable and flower gardens wherever she and her husband Jack lived.

Emily and Jack Repka were wed in 1934 and began their married life in a one room teacherage in the hamlet of Volunteer. Over the following years, while Jack taught in Bellis and Vilna, Emily looked after their growing family, began establishing herself as an exceptional cook and contributed in many ways to the life of each community.

In 1949, as soon as they moved to Edmonton with their four children - Lionel, Ron, Claudia and Carol (Terry was born in 1956) - Emily and Jack became active members of St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral and the associated organizations. Emily and Jack were charter members of the St. John's Seniors Group and in 1982 were awarded on honourary membership and medallion for their many years of dedicated service to the church. For a number of summers while Jack was Director at Camp Bar V-Nok, Emily was the cook, providing nourishing meals for the youngsters as well as her legendary cinnamon buns.

As an active member of the Ukrainian Women's Association of St. John's Cathedral Branch, Emily Repka served on the Ukrainian School Committee, Ukrainian Dance committee and the Junior and Senior CYMK Committees. Making sure she was always involved where her children participated. Emily was chairperson of the Social Committee of our branch and was also a member of the Benevolent committee.

In 2001 Emily was honoured with a pin and scroll for her fifty years of leadership on a number of committees and commitment to the St. John's branch of Soyuz, the Ukrainian Women's Association of Canada.

Emily Repka was a tireless worker, whether in her home or garden, at church dinners, or on committees, but it was only after Terry was in Junior High School that she undertook paid employment outside the home, as a cook in a number of senior's residences and, finally, gift-wrapping at Birks.

Emily's deep faith supported her in dealing with the loss of dear ones and with two early tragedies - the death of their son Ron at twenty-two and a few years later, of their daughter at only twenty-five. Grandson Ron died at age forty, brothers Joseph and Victor, sister Stephania Paush, and her beloved Jack, after 61 years of marriage, all predeceased her. With never a moment of bitterness, Emily absorbed her grief and with her generous nature directed her love towards her children, eight grandchildren, seven great-grandchildren, numerous nieces and nephews and countless friends.

Emily will be remembered for her grace and dignity, her warmth of friendship, her strong spirit, deep compassion, and her love of family. She was an extremely wise and unassuming woman, but in her quiet way she influenced three generations to believe in hard work, commitment and, above all, the power of love. Proverbs 31, verses 2 to 29, seems an appropriate quotation for this remarkable woman:

Strength and dignity are her clothing,
And she smiles at the future.
She opens her mouth in wisdom,
And the teaching of kindness
is on her tongue.
She looks well to the ways of
her household,
And does not eat the bread of idleness.
Her children rise up and bless her,
Her husband also, and he praises her,
saying
"Many women have done nobly,
But you surpass them all."

As an everlasting wreath in memory of our mother, who passed away on June 6, 2009, we are enclosing a donation of $50 to the Promin Press Fund. Mother was a life-long devoted subscriber to Promin since its beginning in 1960.

May her memory be eternal! Вічна їй пам'ять!

Submitted by her loving daughter and sons, Carol Scherban, Lionel (Helen) Repka, Terry Repka

Press Fund

April 30, 2009 to October 18, 2009

(This list does not include In Memoriam donations, which are indicated in the In Memoriam section of Promin)

$200
Adeline Pizycki, *Blairsville GA*
UWAC, O. Kobylanska, *Saskatoon SK*
UWAC, H. Romanchych, *Saskatoon SK*
UWAC, Alberta Provincial Executive

$188
UWAC, O. Pchilka, *Yorkton SK*

$100
UWAC, O. Kobylanska (Whalley Br.), *Surrey BC*

$75
Olena Latyshko, *Toronto ON*
Olga Sametz, *Ottawa ON*

$50
UWAC, Daughters of Ukraine, *Regina SK*
UWAC, Holy Trinity, *Prince Albert SK*
UWAC, L. Ukrainka, *Winnipeg (Transcona) MB*
Laudie Ann Collins, *Calgary AB*
UWAC, Manitoba Provincial Executive
UWAC, Kn. Olha, *Winnipeg MB*

$30
Dorothy Korol, *Canora SK*
Emelia Samcoe, *Saskatoon SK*

$25
Anne Shouchuk, *Surrey BC*
Bernice Mysak, *Saskatoon SK*
Gladys Andreas, *Surrey BC*
Sylvia Geleta, *Abbotsford BC*
UWAC, St. Michael's, *Edmonton AB*
Frances Tarnowetz, *Edmonton AB*
Irene Gudzowsky, *Toronto ON*
Myroslawa Spytkowsky, *Beamsville ON*
Olga Kowcz, *Montreal PQ*
Olena Zacherniuk, *Edmonton AB*

$20
Olga Boykiw, *Calgary AB*

$15
Rose Michalchuk, *St. Michael AB*
Anna Tkaczuk, *Calgary AB*

$10
Myrosia Maslo, *Edmonton AB*
Bohdanna Maslo, *Edmonton AB*
Anna Zmiyiwsky, *Edmonton AB*

$5
Mary Kostiuk, *Orleans ON*
Katherine Choloniwsky, *Edmonton AB*
Stephania Spytkowska, *Beamsville ON*
Melanie Sereda, *Brampton ON*
Alice Mary Harboway, *Edmonton AB*
Mary Boshyk, *Etobicoke ON*

Щиро дякуємо!

A book is the only place in which you can examine a fragile thought without breaking it, or explore an explosive idea without fear it will go off in your face. It is one of the few havens remaining where a man's mind can get both provocation and privacy.

Edward P. Morgan

Autumn Musings . . .

Less is more

You could say that I was pretty smug about my stuff management. I was sure I had kept up with the flow of things coming in and going out over the years. I was most comfortable living clutter-free (messes make my head spin), so when I was planning my move last spring, I thought I would toss the few items that had escaped my attention and start packing. Little did I know how much junk there really was. Or how much space it really took up in my life.

Only when it was time to actually move did I realize the magnitude of my task and the depth of my self-deception. Seems I hadn't kept up at all - I was just really good at stuffing the stuff where it couldn't be seen. Seems I was a closet-stuffer. Worse, I was actually a closet under-the-bed stuffer as well.

When I got down to work, I had to face it all: the heavy, the viscous and the otherwise awkward belongings that I had kept because I simply didn't know what to do with them. Things like an entire diesel engine, huge chunks of sheet metal and half-filled containers of oil. (Long story.) I dealt with the gifts I never liked but felt I had to keep. I also found weird stuff, like the two-foot-tall animated doll that it up and did a creepy holiday dance. (She was banished face-down in the box because her shiny eyes followed people across the room.) As I moved on to drawers and closets and the crawlspace, I found unstarted and unfinished projects - things I would "get to" one day. Subtle pressure and failure all wrapped up in broken lamps (I was going to rewire); bags of fabric (I was going to sew); and miscellaneous furniture (I was going to refinish). Out went all thongs things, along with all the "shoulds" that were stored right next to them.

Although I made progress, I cringed every time the car was full and I had to go to the dump. Partly because I was embarrassed about the amounts I was adding to the landfill, and partly because the attendants eyed me like I was about to toss live kittens into the bin. But still, I had some of my most satisfying moments standing victoriously above the dumpsters, and the (wedding gift) breakables made the most satisfying crash as they hit bottom. And each time I left, I felt a little lighter.

And lighter I was. In the end, I filled 40 large green bags. I held one garage sale, then filled a minivan with donations afterwards. I took full advantage of two "big" garbage collection days - at the curb, I created a retail-worthy office display complete with desks and chairs and outdated electronics. It was my effort to attract the garbage pickers and amuse the neighbours.

I made three trips to the toxic-waste depot and went to the dump no less than nine times. Imagine my glee when I discovered tire amnesty day was just around the corner! I marked it on the calendar with little stars and rainbows and dutifully delivered my four-tire donation.

In spite of the occasional thrill and finding the odd treasure, I was soon exhausted by the endless sorting, shredding, lifting, carrying and depositing. After four weeks, I was no longer in denial. I was reformed.

It struck me that all this clutter was bought and transported and stored and moved around until it finally had to go. So much space and energy and money and time wasted. Stuff I thought I "needed" had sat there, unused, for years. It had become a bunch of junk that weighed me down.

It was only when I got rid of this ton of stuff that I realized the space it filled, both in my home and in my head. These were things that didn't make me happy or enhance my life in any way. Indeed, each item had emotional baggage connected to it. Much of it was not happy baggage, and some of it was just plain toxic. And unfortunately, the old adage, "Out of sight, out of mind" didn't apply.

So, on moving day, my new house received only things that were meaningful and useful to me - things that I really wanted to keep and that made me happy.

The toxic waste has been banished.

And I am now very careful what I bring into my new home and more vigilant about getting rid of anything extra - not just "Putting it away." I found out the hard way that "away" isn't really away: "away" fills drawers and closets and corners and rooms, and eventually can fill whole lives with clutter and weight that shouldn't be there. At the end of the day, my home has only so much space and I have only so much energy. I simply don't want to waste a bit of it.

I have been told that each thing I choose to keep has an energy of its own, and that energy can have a negative or positive influence in my life. I believe it, because now my home feels fresh, bright and airy, and there is all kinds of space for the new. But not new things - new life.

Christine Desforges

О, Слово Рідне!

О, слово рідне! орле скутий,
Чужинцями кинуте на сміх!
Співочий грім батьків моїх,
Дітьми безпамятно забутий.
О, слово рідне! Шум дерев!
Музика зор блакитнооких,
Шовковий спів степів
широких,
Дніпра між ними левій рев . . .
О, слово рідне!
Будь мечем моїм!
Ні, сонцем стань вгорі
спинися,
Осяй мій край і розстелися
Дощами судними над ним . . .

О. Олесь

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional
real estate services

SMITH MONUMENT
COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT/OWNER

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

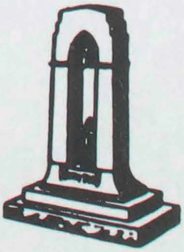

IN BUSINESS
SINCE 1919

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN
FOUNDATION OF
TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5 1-Oct-2010

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1